

عنوان مقاله:

زمان انتقال مالکیت در عقد بیع در حقوق انگلستان و تطبیق آن با حقوق ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سحر بشیرزاده تولون - گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

در حقوق انگلیس انتقال مالکیت در مورد عین معین در زمانی صورت می گیرد که طرفین قصد انتقال آن را داشته باشند، و در تبیین قصد طرفین شروط قراردادی و اوضاع و احوال مورد و رفتار رویه طرفین مورد توجه قرار می گیرد. در مواردی که طرفین در این خصوص توافق نداشته باشند، قواعد سه گانه ماده 18 قانون بیع کالا اعمال می شود. و در مورد کالای غیر معین - که شامل کلی در معین و کلی فی الذمه می شود - در زمان اختصاص و تعیین کالا مالکیت منتقل می شود و در مورد کالای آینده نیز حقوق انگلیس زمان اختصاص کالا را زمان انتقال مالکیت می داند. قانون مدنی ایران با اقتباس از فقه امامیه، در مورد عین معین، کلی در معین و کلی فی الذمه، زمان انتقال مالکیت را زمان انعقاد قرارداد می داند. این در حالی است که بسیاری از حقوق دانان زمان انتقال مالکیت در کلی فی الذمه را زمان اختصاص یا تسلیم کالا دانسته اند. در مورد کالای آینده در صورتی که از مصادیق بیع سلف و سلم باشد، در زمان تحقق شرط یعنی قبض ثمن مالکیت منتقل می شود و در صورتی که از نوع سلف نباشد، در زمان انعقاد قرارداد، مالکیت منتقل می شود. نظام های مختلف حقوقی در خصوص زمان انتقال مالکیت در عقد بیع، نظر واحدی ندارند و با توجه به نوع مورد معامله زمان انتقال متفاوت می باشد. به طور کلی قواعد حقوقی با نظریه ای هماهنگ است که زمان انتقال مالکیت را زمان انعقاد قرارداد می داند. البته در موارد استثنائی که قبض مبیع یا ثمن، شرط صحت عقد است، در زمان تحقق شرط، مالکیت منتقل می شود.

کلمات کلیدی:

ضمان معاوضی، بیع کالای آینده، انتقال مالکیت، عین معین، کالای کلی در معین، تسلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161807>

